

[Janne Normann]

rørende lovforslaget, men det er noget af det, vi vil kigge nærmere på i udvalget.

Vi accepterer ministerens indstilling for og imod tiltrædelse af konventionerne og glæder os i øvrigt over dette lille stykke harmonisk nordisk samarbejde.

Industriministeren (Stetter):

Jeg er i den meget lykkelige situation at kunne takke samtlige ordførere for en velvillig behandling af dette forslag. Det er jo rigtigt, at det er et nordisk samarbejde, som har resulteret i denne lovgivning, og vi kan jo i disse tider, hvor vi måske kan være lidt i tvivl om, hvorvidt vi er solidariske over for hinanden – jeg tænker naturligvis på den svenske devaluering – glæde os over dette resultat.

Hr. Henning Andersen og fru Janne Normann var inde på spørgsmålet om fiskerorganisationernes indsigelse. Det er rigtigt, at disse organisationer har fremsat ønske om specielle begrænsningsbeløb for mindre skibe i almindelighed og for fiskerfartøjer i særdeleshed. Det væsentlige argument har været, at de nye bestemmelser ville medføre forhøje af fiskerierhvervets driftsomkostninger.

Ministeriet har indhentet den oplysning fra fiskerorganisationerne, at den totale ansvarsforsikring for et fiskerfartøj på 150 BRT efter forslaget vil være 1.000 kr. om året. Ministeriet har på linje med de øvrige nordiske lande ikke følt sig overbevist om, at det på denne baggrund var nødvendigt at gennemføre særregler for skibe under 500 BRT.

Hr. Arne Christiansen, hr. Gade og hr. Hahn rejste nogle spørgsmål, som egner sig for udvalgsarbejdet, og jeg håber, vi er enige om at se på disse spørgsmål og også rette eventuelle misforståelser under udvalgsarbejdet. Ministeriet og jeg skal hjælpe udvalget på bedst mulig måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vædtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Indførelse af karensdage samt begrænsning af arbejds giverperioden).

Af Askjær Jørgensen (FP) m.fl.
(Fremsat 6/10 82).

Lovforslaget sættes til forhandling..

Forhandling

Socialministeren (Palle Simonsen):

Sigtet med det forslag, der her er fremsat af fremskridtspartiet, er jo at nedbringe arbejdsløsheden, og det må enhver naturligvis bøje sig for som et væsentligt argument. Jeg er imidlertid ikke overbevist om, at forslaget her er det rigtige middel. Regeringens forslag om 1 karensdag, som har været til første behandling, rammer det relativt store antal endags sygdomme og er samtidig socialt ansvarligt efter regeringens opfattelse. At pålægge lønmodtageren risikoen for endnu 1 dags sygdom må jeg umiddelbart være meget betænkelig ved.

Jeg har set, at fremskridtspartiet har stillet dette forslag her og nu som ændringsforslag i forbindelse med afgivelse af betænkning, og det vil sige, at selve princippet kommer til afstemning i folketinget i løbet af ganske få dage.

Den store beskæftigelsesmæssige gevinst forventes vel nok først og fremmest i forbindelse med forslaget om den meget stærke begrænsning af arbejds giverperioden. Jeg kan imidlertid ikke være enig med forslagsstillerne i, at det principielt er et fejlsyn fra lovgivningsmagts side at pålægge virksomhederne pligt til at betale dagpenge, og den administration, som samfundet påstås overbebyrdet med i forbindelse med de første sygedage, bliver jo ikke mindre af, at det offentlige overtager dagpengeforpligtelsen allerede efter en uges sygeperiode.

[Socialministeren]

Allerede udgifterne ved forslaget, som af forslagsstillerne anslås til 1,5 mia kr. – et skøn, som jeg i øvrigt ikke har grund til at anfægte – er så betydelige og den forventede besparelse på arbejdsløshedsdagpengene så usikker, at jeg på regeringens vegne må afvise lovforslaget.

Mette Groes (S):

Socialdemokratiet er imod forslaget.

Jeg vil da godt sige, at jeg synes, det er en lille smule fjumset af fremskridtspartiet at fremsætte dette lovforslag knap en uge efter, at vi har haft en meget, meget grundig debat om de to emner. I ønsker at diskutere med os. Over flere dage har vi talt om det, og vi ved også, hvad der vil komme ud af det, det fremgår allerede nu af betænkningssudkastene i udvalget, så jeg synes ærlig talt, at I spilder vores tid en lille smule.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg skal på den konservative gruppes vegne ikke knytte mange bemærkninger til dette lovforslag. Som bekendt har vi for øjeblikket et forslag fra socialministeren om indførelse af 1 karensdag til behandling. Vi mener, at det er et meget rimeligt og velafbalanceret forslag, men vi ønsker ikke at gå videre og kan altså ikke støtte fremskridtspartiet.

Hans Jørgen Holm (V):

Venstre kan ikke støtte forslaget, alene af den grund, at regeringen har et forslag til behandling med en tilsvarende substans. Som jeg sagde ved førstebehandlingen af regeringens forslag, er det klart, at indførelse af 1 karensdag for dem, der loyalt har passet deres arbejde, kan virke uretfærdigt, og det, der ligger i fremskridtspartiets forslag, 2 karensdage, vil i hvert fald over for den gruppe virke endnu mere uretfærdigt.

Jeg mener, at regeringens forslag vil kunne rette op på de ting, der er nødvendige, og derfor kan vi ikke støtte dette lovforslag.

Halvgaard (FP):

Som en konsekvens af 1960ernes velferdsudvikling gennemførte man i 1972 en lovgivning, der gav alle lønmodtagere ret til fuld løn eller dagpenge fra den første sygedag og gennem hele sygeperioden. Situationen siden 1972 har imidlertid, som alle ved,

udviklet sig i en meget uheldig retning, således at Danmark i 1982 befinder sig i en kritesituation både økonomisk og beskæftigelsesmæssigt, som vi vel ikke har oplevet i flere generationer. Derfor er det afgørende, såfremt vi skal styrke vor konkurrenceevne over for udlandet, at erhvervslivet får så acceptable vilkår som muligt. Det er ud fra den betragtning, fremskridtspartiet fremsætter forslag om indførelse af 2 karensdage og samtidig en begrænsning af arbejdsgiverperioden.

Fremskridtspartiet anser det for helt uacceptabelt, at virksomhederne i den situation, vi befinder os i, og også erhvervslivet, skal betale for en arbejdsydelse, de ikke modtager. En sygdomsperiodes uheldige virkninger må efter vores opfattelse i princippet være en socialpolitisk opgave, hvis løsning må finansieres af samfundet.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan ikke tilslutte sig lovforslaget.

Tinning (VS):

Jeg kan tilslutte mig fru Lone Dybkjærs udtalelse.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan heller ikke gå ind for det foreliggende lovforslag. Som allerede nævnt er forslag om de samme ting fremsat af regeringen.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal starte med at sige, at jeg var meget forbavset over, at en udtalelse fra den socialdemokratiske ordfører om, hvad der var fjumset, passerede. Hvis den socialdemokratiske ordfører vil læse nummereringen af de lovforslag, der er til behandling her i tinget, så vil hun kunne se, at vores lovforslag er fremsat for længst, inden vi kendte noget til, at regeringen ville komme med et lovforslag. Derfor synes jeg, det er helt utilstedeligt, og jeg forventer naturligvis at få en undskyldning for denne udtalelse. Det er ikke os, der tilrettelægger – det er i hvert fald ikke mig – i hvilken rækkefølge forslagene skal sættes til behandling her. Vores lovforslag har vi altså besluttet os til at fremsætte for et halvt år siden, og vi har haft det udarbejdet

[Askjær Jørgensen]

og også indleveret i god tid her i huset, inden folketingsåret startede. Derfor er der ingen grund til, at vi skal acceptere en sådan benævnelse, som kom fra den socialdemokratiske ordfører. Det var efter min opfattelse under lavmålet.

Det er stadig væk sådan, at partier herinde har lov til at have deres opfattelse af tingene og har lov til at fremsætte forslag. Det er altså vores bestemte opfattelse, at arbejdsgiverne ikke skal betale for en arbejdsydelse, de ikke modtager. Hvis man skulle følge den tankegang, visse ordførere har været inde på, kunne man lige så godt sige, at arbejdsgiverne også skulle betale for det hospitalsophold, der eventuelt følger af, at medarbejderne er syge. Man kunne jo forestille sig mange ting. Men altså: dette drejer sig rent konkret om det principielle, at vi mener, det er forkert, at virksomhederne, altså produktionssektoren, skal betale for noget, de ikke får, altså en arbejdskraft, de ikke får, idet der er nogle, der er syge. Det er vores mål med forslaget.

Helt konkret er det således, at de love, andre partier har vedtaget, har medvirket til, at der er ret mange borgere, der er arbejdsløse, og at der er en masse, der er helt galt med samfundsøkonomien. Derfor er det urimeligt at angribe partier, fordi de kommer med forslag til, hvordan man kan rette op på det, der er kørt skævt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om statslig overtagelse af Gulfraffinaderiet på Stignæs.

Af Kalnæs (SF) m. fl.
(Fremsat 6/10 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Energiministeren (Enggaard):

Socialistisk folkeparti har stillet forslag til beslutning om statslig overtagelse af Gulfraffinaderiet på Stignæs. Dette forslag kan regeringen ikke tiltræde, og jeg skal begrunde nærmere hvorfor. Bortset fra de synspunkter af principiel art vedrørende statslig overtagelse af driftsvirksomheder, hvor ingen vil være i tvivl om, at der er en forskel imellem forslagsstillernes holdning og regeringens, skal jeg oplyse en række nærmere enkeltheder vedrørende de undersøgelser, som har været foretaget.

Allerede den tidligere regering har igennem D.O.N.G.s datterselskab DOFAS undersøgt mulighederne for at skabe den nødvendige basis for fortsat drift af raffinaderiet. Undersøgelserne har bl.a. omfattet en økonomisk-teknisk gennemgang af raffinaderiet. Undersøgelsen viste, at raffinaderiet er vel-drevet og har en god teknik. DOFAS har imidlertid samtidig vurderet, at en økonomisk afbalanceret drift af Gulfraffinaderiet vil forudsætte en årlig råoliegennemgang på mindst 1,5 mill. t. Man har selv kunnet forvente at være i stand til at afsætte en beskeden del af denne produktion, og derfor vil det være nødvendigt i givet fald at sikre afsætningen af raffinaderiets produktion gennem langtidsaftaler med private olieselskaber om levering af mindst 1,5 mill. t om året. Det er arrangementer, som kun ville kunne tilvejebringes, såfremt DOFAS alene var parat til at påtage sig den økonomiske risiko ved drift af raffinaderiet, og det ville i værste fald kunne betyde årlige driftstab på trecifrede millionbeløb.

Det er på denne baggrund, altså bortset fra den principielle holdning til spørgsmålet om statslig drift, at regeringen efter nøje overvejelse har fundet, at det ikke vil være økonomisk forsvarligt at lade DOFAS overtage Gulfraffinaderiet.

Jeg har nogle enkelte kommentarer til beslutningsforslaget, som i bemærkningerne har anført en række præmisser og påstande. Nogle af disse ting er i forvejen kendt af fol-